

जपगर्भप्राणायामं वक्तुं जप्यमाह त्रिवृद्ब्रह्माक्षरं त्रिवृत्त्रिभिरकारादिभिर्वर्तितं यथितं ब्रह्माक्षरं प्रणवम् मनसाऽभ्यसेत् आवर्तयेत् मनसा इन्द्रियप्रत्याहारां वक्तुं प्राणायामेन मनो नियमनमाह मनो यच्छेत् वशीकुर्यात् ब्रह्मबीजं प्रणवमविस्मरन्नेव जितश्वासः सन् ॥ १७ ॥ प्रत्याहारमाह नियच्छेत् निगृह्णीयात् अक्षान् इन्द्रियाणि निश्चयात्मिका बुद्धिः सारथिर्यस्य सः धारणामाह मन इति पुनश्च कर्मभिः तद्वासनाभिराक्षिप्तमाकृष्टं शुभार्थे भगवद्रूपे ॥ १८ ॥ ध्यानमाह तत्रेति एकमेकं पादाद्यवयवम् अव्युच्छिन्नेन समग्ररूपादवियुक्तेन आश्रयविशेषेण सामान्यतश्चित्तस्थिरीकरणं धारणा

अभ्यसेन्मनसा शुद्धं त्रिवृद्ब्रह्माक्षरं परम् ॥ मनो यच्छेत् जितश्वासो ब्रह्मबीजमविस्मरन् ॥ १७ ॥ नियच्छेद्विषयेभ्योऽक्षान् मनसा बुद्धिसारथिः ॥ मनः कर्मभिराक्षिप्तं शुभार्थे धारयेद्विद्या ॥ १८ ॥ तत्रैकावयवं ध्यायेदव्युच्छिन्नेन चेतसा ॥ मनो निर्विषयं युक्त्वा ततः किञ्चन न स्मरेत् ॥ पदं तत्परमं विष्णोर्मनो यत्र प्रसीदति ॥ १९ ॥ रजस्तमोभ्यामाक्षिप्तं विमूढं मन आत्मनः ॥ यच्छेद्धारणया धीरो हंति यातत्कृतं मलम् ॥ २० ॥ यतः संधार्यमाणायां योगिनो भक्तिलक्षणः ॥ आशु संपद्यते योग आश्रयं भद्रमीक्षतः ॥ २१ ॥ राजोवाच यथा संधार्यते ब्रह्मन् धारणाय त्रिसंमता ॥ यादृशी वाहरे दाशु पुरुषस्य मनो मलम् ॥ २२ ॥ श्रीशुक उवाच जितासनो जितश्वासो जितसंगो जितेन्द्रियः ॥ स्थूले भगवतोरूपे मनः संधारयेद्विद्या ॥ २३ ॥ विशेषस्तस्य देहोऽयं स्थविष्ठश्च स्थवीयसाम् ॥ यत्रेदं दृश्यते विश्वं भूतं भव्यं भवच्च सत् ॥ २४ ॥

अवयवविभावनया तद्द्वयं ध्यानमिति भेदः समाधिमाह निर्विषयं मनो युक्त्वा समाधाय स्थिरीभूते मनसि स्फुरत्परमानंदमात्राकारं कृत्वेत्यर्थः प्रसीदति उपशम्यति ॥ १९ ॥ गुणवशात्पुनरपि क्षोभे सति धारणामेव स्थिरीकुर्यादित्याह रजसा आक्षिप्तं तमसा विमूढम् स्वीयं मनो निरुंध्यात् तत्कृतं रजस्तमोभ्यां कृतम् ॥ २० ॥ यतः यस्यां क्रियमाणायां भद्रं सुखात्मकमाश्रयं विषयं पश्यतः तत्रैव प्रीतिर्भवति ॥ २१ ॥ यथा यत्र यादृशी चेति कर्तव्यता विषयतस्तद्विशेषणानां प्रश्नाः ॥ २२ ॥ यथेत्यस्योत्तरम् जितासन इति विषयमाह स्थूल इति सार्धेन ॥ २३ ॥ विशेषो विराट् देहः अतिस्थूलानामपि स्थूलतरः सत् कार्यमात्रम् ॥ २४ ॥